

15. Přechod Rudým mořem I

(Gn 13,17 – 14,31)

Mojžíš se často a dlouho zdržuje při rozhovorech s Pánem. Jedná se o **důvěrný vztah k věrnému Bohu**.

Přechod Rudým mořem

= **zkušenost křtu**

= **patřit Bohu**

= **důvěra v Boha**

Izrael v jednotě s **Mojžíšem** jde do **zaslíbené země**,
já v jednotě s **Ježíšem** putuji do **nebeského království**.
Jak se modlím? Jak prožívám svátosti?

Moře = překážka. Plány na nový život v nové zemi se hroutí.
Stát před Rudým mořem = stát před životním rozhodnutím:
jdu za Mojžíšem, nebo se vrátím k faraonovi?

Faraon

- vyrovnaný život s kompromisy,
- rozumný křesťan,
- občas oběť.

Mojžíš

- nejistota spojená s hledáním Krista;
- s důvěrou odpovídám na výzvu: „Pojď za mnou a příliš to neřeš.“

Skutečná víra se projevuje právě tehdy, když všechny opory padají, zde je dán prostor pro Boží moc a pomoc.

Vlastní poznámky:

Závěrečná modlitba:

BOŽE, TY JSI NEJVYŠŠÍ DOBRO,
TY JSI PRO MNE CENNĚJŠÍ
NEŽ VŠECHNO NA SVĚTĚ.

PANE, MŮŽEŠ SE MNOU DĚLAT, CO CHCEŠ.

PANE, ŘEKNI MI, CO CHCEŠ, A JÁ TO UČINÍM.

PANE, VYZNÁVÁM: TY MÁŠ VE VŠEM PRAVDU.

PANE, NECHŤ O MĚ VÍŠ VŠECHNO.

VŠECHNO K VĚTŠÍ CTI A SLÁVĚ BOŽÍ.

PANE, VĚŘÍM, I KDYŽ JE TO NEUVĚŘITELNÉ,
ŽE TI ZÁLEŽÍ NA MÉ LÁSCE.

BOŽE, TY JSI HODEN BÝTI BOHEM.

PANE, TY MNE MILUJEŠ TAKOVÉHO, JAKÝ JSEM.